

LENKŲ GEOGRAFAI LIETUVOJE

neogeno smėlių atodangos, gausios kvartero nuogulų atodangos). Apžiūrėjome 5 Lietuvos geomorfologinius rajonus ir tipines jų poledynines formas: dugnines morenas, poledynines aukštumas, keimus, zandrines lygumas ir ozus, visų didžiausių Lietuvos upių slėnius. Aplankėme du riedulių muziejus, aptarėme

45 geografs iš Slupsko, Ščecino, Gdansko ir Vroclovo birželio pabaigą ir liepos pradžią praleido Lietuvoje. Lenkijos geografų draugijos Slupsko skyrius čia surengė geografinę išvyką (pratybas) „Lietuva 2006“. Išvykos programą parengė ilgametis Vilniaus pedagoginio universiteto ir jau keleri metai Pamario pedagoginės akademijos Slupske profesorius Olegas Pustelnikovas ir Vilniaus universiteto profesorius-emeritas Algirdas Gaigalas. Programa buvo papildyta žiniomis apie polonistiką, kurių turinį pasiūlė prof. Vaclovas Florekas ir magistrė Aneta Lajek, išvykos metu buvusi vadove. Organizacinį-logistinį darbą atliko LGD skyriaus valdyba (pirmininkė dr. Elžbieta Florek, išdininkė-magistrė Malgožata Šichta), padedant Slupsko firmai „Euro-turas“. Dalykinę išvykos programą kuravo prof. Olego Pustelnikovas, talkinant prof. A. Gaigalui ir kitiems asmenims: Vilniuje – neįprastai kompetentingai ir mielai gidei Teresei, Kernavėje – archeologui prof. A. Luchtanui, puikiai šnekančiam lenkiškai, ir gamtinių filmų režisieriui A. Barysui, Telšiuose – tenykštės katedros klebonui, Mosėdyje – vietinės gimnazijos geografijos mokytoji geologijos austruoliui V. Pajarskui.

Išvykos tikslas – susipažinti su Lietuva, kokią mato lietuviai, tad dalis programos priminė lauko praktiką, atliekamą Lietuvos geologijos ir geografijos studentų. Išvykos metu per Lietuvos teritoriją buvo nuvažiuota 1870 km (iš viso su Lenkijos keliais – 3100 km). Susipažinome su Lietuvos geologine sandara (apžiūrėtos devono dolomitų, triaso molių, kreidos opokų, permo klinčių,

hidrogeologines, hidrologines ir su vandens ūkiu susijusias problemas (istoriniu aspektu ir dabartines). Susipažinome su gamtosaugos problemomis Kuršių marių rajone, mineralinių resursų eksploatacijos plotuose bei didesniuose miestuose. Aplankėme Vilniaus universiteto Botanikos sodą (vadovavo direktoriaus pavaduotoja dr. Laima Balčiūnienė), keturias Lietuvos sostines – Kernavę, Trakus, Vilnių ir Kauną, apžiūrėjome piliis, piliakalnius, vienuolynus, bažnyčias, technikos paminklus, Rumšiškės, kur eksponuojama kaimo statybų įvairovė 4 svarbiausiose Lietuvos regionuose (Suvalkija, Dzūkija, Aukštaitija, Žemaitija). Administraciniu atžvilgiu aplankėme visas 10 Lietuvos apskričių, susipažinome su Lietuvos ūkio pokyčiais ir iškilusiomis naujomis problemomis, pamatėme naujas turistines investicijas, susijusias su Vilniumi kaip Europos kultūrinio centru 2009 m. Susitikome su Lietuvos gamtos draugijos nariais, vieni pirmųjų pamatėme režisieriaus A. Baryso filmus. Džiugu, kad savo birželio 26 d. posėdyje LGD centro valdyba priėmė nutarimą, kuriuo visi suinteresuoti išvykos dalyviai tapo šios draugijos užsienio nariais ir gavo atitinkamus ženklelius. Man teko garbė tapti LGD Garbės nariu ir Garbės nario pažymėjimą gauti iš LGD prezidento prof. A. Gaigalo rankų.

Pasimatymas su Lietuva ir jos kultūros paveldo įvairovėmis nebūtų pilnas, jeigu ne (deja, ne labai dažnos) progos paragauti šaltibarščių, koldūnų, cepelinų ir karaimų kibinų, lietuviško alaus ir užpiltinių, duonos giros.

Vaclovas Florekas